Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26049
Copyright: Admont, Benediktinerstift

obedientie occasio opportuna se ꝓbuit. Liber hanc paulo
ingilanti sollicitu q; discutere. ⁊ q̃nta sit meritu demon
strare. Sola namq; uirtus est q̃ uirtutes ceteras mentis inse
rit. inseritas q; custodit. Vnde & primus homo ꝓceptu q̃d
seruaret accepit. cui si se uellet obediens subdere. ad etna
beatitudinem sine labore ꝓueniret. Hinc samuel ait. Ose
lior est obedientia q̃ uictime. ⁊ auscultare magis q̃ offerre
adipem arietis. quo quasi peccatu ariolandi est repugnare.
& quasi helus ydolatrie nulle adquiescere. Obedientia q̃p
pe uictimis uirtus ꝓponit. quia ꝑ uictimas aliena caro.
ꝑ obedientia u uoluntas ꝓpia mactat. Tanto q̃ q̃sq; dm ci
cius placat. q̃nto ante ei oculos repsa arbitriu sui superbia
gladio ꝓcepti se immolat. Quo contra ariolandi peccatu
inobedientia dr. ut q̃nta sit uirtus obedientie demonstret.
Ex adiuso q̃ meli ostendit. quid de ea laude sentiat. Si enim
quasi peccatu ariolandi est repugnare. ⁊ quasi helus ydolatre
nulle adquiescere. sola est q̃ fidi meritu possidet. sine q̃ q̃sq;
infidelis cuncta. etiam si fidelis esse uideat. Hinc ꝑ salomo
nem in ostensione obedientie dr: Vir obediens loquet uic
torias. Vir q̃ppe obediens loquet uictorias. q̃ dum aliene
uoci humilit subdim. nosmet ipsos in corde superam. Hinc
in euglio ueritas dicit. Cum q̃ uenit ad me non eicia foras. quia
de celo descendi non ut facia uoluntate mea. sed uoluntate
ei qui me misit. Qid enim? Si sua faceret. eos q̃ ad se ue
nunt repulisset. Qs aut nescit q̃d uoluntas filii a pa
tris uoluntate non discrepat? Sed q̃m primus homo quia sua
facere uoluntate uoluit. a paradysi gaudio cecidit. sed ad redeptionem hominu uenens dei uoluntate se patris
& non sua facere ostendit. ꝑmanere nos inuitos docuit. Cum
q̃ non sua sed patris uoluntate facit. eos q̃ ad se uenunt foras
non eicit. quia dum exemplo suo nos obedientie subiicit. u
a nobis egressionis claudit. Hinc rursum ait. Non possum ego